

'Netting 1' | 'Πλέγμα 1'

ALBA Graduate Business School at The American College of Greece
ALBA Athens Laboratory of Business Administration

VASSILIS KARAKATSANIS (Greece, Athens b. 1957 / act: Greece)
Netting 1 2003 [electricity powered mixed media: wire, acrylic, neon (182x72x15)]

Le raffinate meditazioni di Karakatsanis sulla purezza della forma nascono, in fondo, da un'emozionata percezione dell'eterna fragilità delle cose, toccate, vissute, amate. La rete di un letto sembra partire dal Letto di Robert Rauschenberg per affermare, attraverso la densità della materia pittorica e della costruzione spaziale, un'esatta memoria di sé e degli altri; tanto da evocare i versi di Costantino Kavafis, "Se la conosco bene questa stanza"... (Il sole nel pomeriggio, una delle sue poesie erotiche), in cui il ricordo è affidato, appunto, ad un letto, una finestra, una sedia... [Prof. Alessandro Tosi, Dipartimento di Storia delle Arti, Università di Pisa, Pisa, 09/2002]

The impossibility of human nature to escape the earthiness is bound to, is concentrated in the installation-memento mori of Karakatsanis. What remains of the wiry frame of an old iron mattress, forms a spectral cast, worn out through years of use. This discarded chunk of human occurrence carries the memoirs of the people who dreamed, loved, lost and gone from it. It contains the past as negative time, a time that slowly lessens but marks for good whoever meets on its way. The vacated space is filled with the absence of the subject once occupied it, leaving behind its afterglow. [Faye Tzanetoulakou for *Netting 1* in *Light Between*, 3/2004 Athens]

In 2003 Vasilis Karakatsanis created three *Nettings* using found metallic frames of beds intervening with the addition of neon bulbs. *Netting 1* is penetrated vertically by a lamp of bold red colour that expresses a feeling of tenderness and optimism. The lamp on *Netting 2* (Municipal Gallery of Xanthi Prefecture) is of deep blue colour that, by contrast to the first work, expresses a sense of cruelty and pessimism. *Netting 3* (also Municipal Gallery of Xanthi Prefecture) is traversed at the upper part by a spiral lamp, following the design of the net, of red colour, while in its lower part a mirror reflects the eventual viewer, thereby incorporating him in the work, thus allowing him to interpret it as he sees fit. The three *Nettings* are independent works, but are governed by the same thought as a common denominator. The netting concerns the infrastructure of a bed mattress, where man is born, makes love, sleeps and ends up his life. Therefore, in bed man spends much of his lifetime. Therefore, the *Netting* reserves for man tenderness with feelings of love, care and concern, yet at the same time horror for the experience of illness and death. [Megakles Rogakos 17/11/2007]

KΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ (Ελλάδα, Αθήνα γ. 1957 / δρα: Αθήνα)
Πλέγμα I. 2003 [μικτά υλικά με τροφοδοσία ηλεκτρικής ενέργειας: σύρμα, ακρυλικό, νέον (182x72x15)]

Οι εκλεπτυσμένοι στοχασμοί του Καρακατσάνη σχετικά με την καθαρότητα των μορφών γεννιούνται κατά βάθος από μια συγκινησιακή αντίληψη του εύθραυστου που χαρακτηρίζει τα πράγματα που αγγίζουμε, που ζούμε, που αγαπάμε. Ο σομιάς ενός κρεβατιού μοιάζει σαν να βγήκε από το 'Κρεβάτι' του Ρόμπερτ Ράουσενμπεργκ για να υπογραμμίσει, μέσα από την πυκνότητα της ζωγραφικής έκφρασης και της χωροταξίας, την ακριβή αντίληψη και μνήμη του εαυτού μας και των άλλων, φέρνοντάς μας στο μυαλό τους στοιχείους του Κωνσταντίνου Καβάφη, «Α η κάμαρη αυτή η γνώριμη που είναι...» (από τον 'ήλιο του απογεύματος', ένα από τα ερωτικά του ποιήματα), όπου η μνήμη έχει να κάνει με ένα κρεβάτι, ένα παράθυρο, μία καρέκλα... [Καθηγητής Αλεσάντρο Τόσι Καθηγητής Ιστορίας της Τέχνης, Πανεπιστημίου Πίζας, Πίζα, Σεπτέμβριος 2002]

Η ανθρώπινη εμπειρία που αδυνατεί να ξεφύγει από τα υλικά της δεσμά συμπυκνώνεται στο φορτισμένο 'μεμάντο μόρι' του Καρακατσάνη. Ο σκελετός ενός κρεβατιού γίνεται ένα εύφλεκτο κομμάτι συμπυκνωμένης μνήμης των ενοίκων του, που κάποτε ίσως ονειρεύτηκαν, βίωσαν το πάθος και άφησαν την τελευταία τους πνοή επάνω σε αυτό. Στο σιδερένιο πλέγμα του εμπεριέχεται το παρελθόν και η έννοια της Ιστορίας ως αντίστροφος χρόνος που αργά αφαιρείται και αφαιρεί μαζί. Το έργο μιλά τη γλώσσα ενός φθίνοντος υλισμού, όπου το φως που αποπνέει ανάμεσα, ψιθυρίζοντας λόγια για μια ζωή πέραν της ύλης. [Φαίη Τζανετουλάκου για το *Πλέγμα I*. στο *Μεταξύ Φωτός* 3/2004, Αθήνα]

Το 2003 ο Βασίλης Καρακατσάνης δημιούργησε τρία *Πλέγματα* χρησιμοποιώντας ευρεθέντες μεταλλικούς σκελετούς κρεβατιών επεμβαίνοντας σε αυτά με προσθήκη λαμπτήρων από νέον. Το *Πλέγμα #1* διαπερνάται καθέτως από λαμπτήρα σ' έντονα ερυθρό χρώμα που εκφράζει μία αίσθηση τρυφερότητας κι αισιοδοξίας. Ο λαμπτήρας στο *Πλέγμα #2* (Δημοτική Πινακοθήκη Νομού Ξάνθης) είναι σε βαθύ μπλε χρώμα που, σε αντίθεση με το πρώτο έργο, εκφράζει μία αίσθηση σκληρότητας και απαισιοδοξίας. Το *Πλέγμα #3* (επίσης Δημοτική Πινακοθήκη Νομού Ξάνθης) διαπερνάται στο επάνω τμήμα από ελικοειδή λαμπτήρα, που ακλουθούν το σχέδιο του πλέγματος, σ' ερυθρό χρώμα, ενώ στο κάτω τμήμα ένας καθρέπτης πίσω από το έργο αντικατοπτρίζει τον εκάστοτε θεατή και με αυτόν τον τρόπο τον εγκολπώνει στο έργο, επιτρέποντάς του να το ερμηνεύσει όπως ο ίδιος αισθάνεται. Τα τρία *Πλέγματα* είναι ανεξάρτητα έργα αλλά διέπονται από την ίδια σκέψη ως κοινό παρανομαστή. Το πλέγμα αφορά την υποδομή ενός στρώματος κρεβατιού, όπου γεννιέται, κάνει έρωτα, κοιμάται και καταλήγει ο άνθρωπος. Ως εκ τούτου, στο κρεβάτι ο άνθρωπος περνά ένα μεγάλο τμήμα της ζωής του. Επομένως, το *Πλέγμα* επιφυλάσσει για τον άνθρωπο μία τρυφερότητα με αισθήματα αγάπης, φροντίδας κι έγνοιας, αλλά συνάμα και τρόμου από την εμπειρία της αρρώστιας και του θανάτου. [Μεγακλής Ρογκάκος 17/11/2007]